

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

4. Servitus cessans per ipsum matrimonium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

§. IV. Servitus cessans per ipsum matrimonium.

1. **I**N favorem libertatis decernitur à Jure Civili, *Aulb. Ad hoc D. de Latina libr. & latè habet Sanchez de matrim. l. 7. d. 20.* ut, si Dominus personam servam suam tradat in matrimonium personæ liberæ, servitus nequaquam detecta, secundo matrimonio, eo ipso, serva fit libera, quod idem satis probabiliter est, si ipse Dominus, vel Domina matrimonium contrahat cum suo mancipio, ut tenet Pontius, *l. 7. de matr. c. 4. à num. 2. G. Hurtad. d. 1. 4. diff. 4.* aliique. De quodam Turca præcedente servam, quam duxit remanere servam, quamvis baptizetur, vide Tancr. *p. 2. quest. Mor. tr. 5. g. 65.* Jam quæritur, an in his, similibusque casibus, in quibus persona serva evadit in ipsa matrimonii contractione libera, servitus ignorata sit impedimentum dirimens?

2. Respondeo, Dux sunt de more sententiæ. Sanchez *l. c. num. 13.* docet, non esse dirimens, sed tunc matrimonium valere, quia (inquit) in eo instanti, in quo matrimonium contrahitur, jam realiter illa persona fit libera: ergo evolat impedimentum. Immo, tamen si in illo instanti non evolat, cum statim, finito consensu finienda sit servitus, & item abolenda sit vilitas talis personæ, morali, & humano modo, dicenda esset dicta servitus nequaquam adesse: tam parvum enim instans nullius considerationis in humanis commerciis est.

3. Verum Hurtadus, *l. c. diff. 3.* aliique docent, adesse impedimentum dirimens, & non valere matrimonium, quia servitus (inquiunt) non tollitur, nisi à matrimonio valido; ergo debet in priori signo supponi validitas matrimonii, ut in posteriori dicta servitus tollatur ex vi talis matrimonii: quod tamen in casibus dictis esse nequit; cum in priori signo supponatur servitus ignorata.

Confirmatur, quia in Jure Canonico servitus ignorata, absque vlla limitatione est impedimentum: at nunc jam est servitus ignorata. Esto autem vilitas illa personæ in dictis casibus cessasse dicenda sit; tamen cum Ecclesia voluerit sine vlla limitatione, servitutum ignorantiam esse impedimentum, semper tale erit sive vilem reddat, sive non vilem personam.

Profectò secundum prudentem hominum existimationem servitus non redderet vilem Reginam, v. g. bello jure captam, & tamen matrimonium cum tali servitute ignorata, nullum esset.

4. Vtramque opinionem esse probabilem, rationes utrinque allatæ me fateri cogunt: neque obstat probabilitati prioris sententiæ illud, quod nolimus concedere eidem Sanchez, *l. 2. num. 2.* ibi enim agebatur de tempore, hic de instanti.

§. V. Obligatio servitutem occultantis.

1. **C**ertum est, quando post contractum matrimonium cognoscitur servitus antea ignorata, debere conjuges abstinere à petendo, vel reddendo debito conjugali, & posse propria auctoritate relinquere hoc matrimonium, & aliud inire, si nolint legitime hoc ratificare, perinde, ac debet fieri in cæteris impedimentis dirimentibus. Solum hic & semper adverte, scandalo existente, accedere debere Iudicis Ecclesiastici auctoritatem: nisi sub aliquo rationabili prætextu obviam ire scandalo ex se dicti conjuges possent, ut dicam in simili cum de Divortio *infra tract. 7. de obligationibus, c. 3. §. 6. à num. 4.*

2. Hoc, inquam, certum est. Sed quæritur Primò, An persona decipiens, hoc est, quæ suam servitutem occultavit, possit licite resilire à matrimonio sic invalidè contracto nolendo illud ratificare, si licet illud ratificatum velit: nam personam deceptam licite resilire posse, etiam alia nolente, non est dubium.

3. Respondeo etiam illam posse, licet enim peccaverit attentando matrimonium, quod Ecclesia prohibet;

tamen, quia re vera, nullum illud est pro utroque persona, & rectè solet dici, nunquam posse matrimonium in vna tantum parte claudicare, idèo æquè utroque personis potest: Quare dicta persona decipiens non obligatur novo consentire, vide etiam *infra tract. 3. de spons. c. 1. §. 2. num. 13.* si excepta id requiratur, quia non obligatur vi matrimonii, hoc enim, ut dixi, nullum est, nec tunc sponsalium, seu promissionis factæ; nam infra dictum illud matrimonium invalidè attentatur, nec per vera sponsalia, nec validam promissionem cum tunc hæc valeant inter personas inhabiles id est inter habentes impedimentum dirimens, si promissio facta sit, & pro tempore, quo cessabit impedimentum, vel de latius explicabimus.

4. Dixi (præcedendo ab alio damno) nam decipiens in honore, vel bonis nocuisset deceptæ, tunc tione damni illati obligaretur in damnum restituti, nec matrimonium legitime contrahere eo modo, quo dictum est à me explicatum est, *l. 7. in Decalog. cap. 1. §. 1. num. 26.*

CAPVT IV.

Impedimentum Tertium.

VOTVM SOLEMNE CASTITATIS.

1. **N**on quodcumque votum Castitatis simplex, sed etiam votum simplex solum impedimentum est, nisi sit in solemnibus, & Obediuntur voto castitatis, est impedimentum dirimens illud matrimonium, quod celebrari, post dictum votum, attentatur, & per probabilior sententia solum de Jure Ecclesiastico, & contra nonnullos, putantes, esse de Jure Naturæ, præsertim Suarez, *l. 3. de Rel. l. 2. c. 6. & 7. Suarez, l. 7. de matr. d. 1. Pont. l. 7. matr. c. 22. n. 4. Perez, de matr. d. 26. s. 6. d. 1. q. 1. §. de matr. s. d. 1. aliique.*

2. Illud nota, votum simplex Castitatis emittitur à Societate Iesu post biennium Novitatus, esse tamen impedimentum, dirimens subsequens Matrimonium, præsertim ex peculiari Jure novo Gregorii XIII. quæ contra dictum jus, carebat ejusmodi votum, quia veste non est votum solemne, ut latè Suarez, *l. 4. de Rel. r. 10. d. 4. q. 1. & breviter explicat Hurtad. d. 15. matr. diff. 10.*

Quam excommunicationem incurrit tentans contrahere matrimonium cum hoc impedimento, dicitur *infra c. 17. §. 2.* sicuti de voto Castitatis imbibitio in Sacris Ordinibus dicam *infra c. 8.*

CAPVT V.

Impedimentum Quartum.

COGNATIO.

Hæc alia est Naturalis, alia Spiritualis, alia Legalis.

§. I. Naturalis.

1. **C**ognatio naturalis, ut habet Sanchez, *loc. cit. d. 1. q. 1.* quæ etiam consanguinitas appellatur, est naturalis personarum descendens ab eadem sive per naturalem propagationem.

Ut, quæ ad hoc argumentum pertinent, Facillime intelligas, ne te prætereat cognitio Terminorum sequentium. Nam stipes est illa persona, à qua aliz personæ, de quibus cognatione tractatur, descendunt: Trivus v. g. quæ est Pater Antonii, & Antoniz, dicitur stipes virtutis, quæ est cæ rerorum.